

Estudi 44.1

Professional, espaiós, polivalent i amb piano de cua

Text > GERARD BAGUÉ, periodista

Els estudis utilitzen un estàndard de freqüència de mostreig de 44.1 kHz per gravar els CD. Tot i que aquests suports estan en franca decadència, l'estudi d'Aiguaviva que va adoptar aquest nom (o aquest número) manté, divuit anys després de la seva inauguració, les qualitats que el van situar entre els millors de Catalunya en el seu àmbit.

Toni París (Girona, 1970) torna de vacances a primers d'agost i els seus estudis encara gaudeixen d'una calma inusual i un silenci de monestir. «A l'estiu els músics toquen als festivals

i no poden gravar», explica. Ell també va tocar de molt jove en grups de rock. Va passar pel grup Triclínum, un precedent de Zitzània. Va estudiar una mica de baix i guitarra a l'Escola de Jazz i Música Moderna, llavors a la seu

de la Campsa de Sant Narcís, i després al Taller de Músics de Barcelona. Però, com que no es veia com a músic, va començar a estudiar tècniques de gravació. Llavors, la majoria de les discogràfiques amb estudis de grava-

>> Toni París, amb el piano del seu estudi. (Autoria: GERARD BAGUÉ)

ció ja havien desaparegut per la crisi musical dels nous formats, per això només va trobar feina com a tècnic en els directes. «Es comença carregant material, després passes a fer monitors a dalt i, finalment, fas de tècnic a les taules de baix», explica. Ocupar-se del so de l'Orquestra Costa Brava o de l'Orquestra Selvatana era una feina exigent, sobretot perquè suposava fer uns 130 o 150 concerts a l'any: «Comptant que l'endemà dorms, tens ocupats 300 dies l'any». Va mantenir aquesta ocupació, que estava prou ben pagada, durant deu anys, amb un gran desgast personal, fins que es va decidir a llogar un local al carrer de Sant Isidre, al barri de Sant Pau de Girona, i fer un ús impensable d'una antiga fàbrica de pedres d'encenedor. De seguida es va fer un nom entre els músics. Hi van gravar, per exemple, Insípids, el primer grup de Joan Enric Barceló (Els Amics de les Arts).

A partir d'aquesta experiència reeixida, es va plantejar aixecar uns estudis de gravació de nova planta. Buscant espai i silenci, va adquirir uns terrenys a Aiguaviva, va encarregar la construcció de la nau i un estudi acústic a un enginyer. El 44.1 es va inaugurar el 2001, amb només la planta baixa acabada, que té la peculiaritat de ser molt gran i permetre les gravacions amb sessió, amb tres músics diferents tocant alhora en cabines independents. «En el jazz, per exemple, és molt important que tots puguin tocar mentre escolten els altres, però que cada instrument es gravi de manera independent». L'espai permet encabir-hi una *big band*, una petita orquestra o tenir-hi de manera permanent un piano de cua Steinway. L'equip humà, a banda de París, està integrat per Montse Capdevila a l'administració i Carles Xirgu als controls, amb suports puntuals en funció de cada projecte. El 2005 van obrir el segon estudi a la primera planta. Entre el 2001 i el 2009 gairebé van treballar al cent per cent, però després també es van veure afectats per la crisi del sector. Al 44.1 hi han gravat Lluís Llach, Els Pets, Sopa de Cabra, Gerard Quintana, Obrint Pas o Mayte Martín, entre molts altres artistes de primer nivell. És dels pocs estudis que s'atreveixen amb tota mena d'estils: rock, jazz, música clàssica o fins i tot sardanes.

>> Els Pets, durant una sessió de gravació al 44.1, amb Carles Xirgu (tercer per l'esquerra).
(Font: ARXIU DE 44.1)

Buscant espai i silenci, va adquirir uns terrenys a Aiguaviva, va encarregar la construcció de la nau i un estudi acústic

Abans, el 90 % de la feina que els arribava eren encàrrecs de discogràfica, mentre que actualment aquest sector amb prou feines arriba al 15 %. «Treballem directament amb els músics, cosa que implica un pressupost molt més petit. Abans podies gravar un disc en un mes i mig, en sessions de vuit hores al dia, però ara això és impensable. Es calculen molt bé les hores necessàries i tothom ve amb els temes molt assajats per reduir al màxim el temps d'estudi». Segons París, aquesta urgència ha anat en detriment de les gravacions, que al seu entendre són força pitjors que abans. Tot i l'avenç de les tecnologies, París tam-

bé troba xocant que sigui ara quan la música s'escolta amb menys qualitat. «Abans tothom tenia aparells d'alta fidelitat, grans altaveus, però ara la música s'escolta pels cascos del mòbil o amb petits altaveus wifi. Segurament on tenim més qualitat és al cotxe». El tècnic de gravació també remarca que, tot i que els músics professionals tenen avui més capacitats musicals, en molts casos han de tocar en dos o tres grups alhora perquè els surtin els números. Això fa difícil quadrar els horaris de gravació i també va en detriment de la dedicació a la música. Una hora de gravació d'estudi pot costar actualment uns 550 euros l'hora, tot i que fa vint anys aquest preu superava els 1.000.

Tot i l'avenç de les tecnologies, París troba xocant que sigui ara quan la música s'escolta amb menys qualitat